

9.

København, den 10. September 1917.

Til Folketingets Udvalg for Behandling af de under 4. September 1917 forelagte Forslag til Skattelove.

Undertegnede Bestyrelse for „Vinhandlerforeningen for Danmark“ tillader sig herved paa Standens Vegne at henvende sig til det højtærede Udvalg, der er nedsat i Anledning af det i Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om midlertidig Tillægsafgift paa Vin.

Som det vil forstaaes, ser Vinhandlerne — der i Forvejen er stærkt hemmede i deres Næring paa Grund af det udstedte Forbud mod Fabrikation af Drikkesprit — med den største Bekymring paa den nu foreslaaede Vinskat, en Skat, som, dersom den vedtages i den foreslaaede Skikkelse, vil virke aldeles ødelæggende paa Salget af Vin i Almindelighed ikke alene til Skade for Vinhandlerne personlig, men ogsaa for det store Personale, som vil blive afskediget, og for vore Kunder, der vil blive ude af Stand til at sælge Vinen og til i øvrigt at opfylde deres Forpligtelser.

Det er nemlig Bestyrelsens Opfattelse, at en Skat af 100 pCt. af Detailprisen vil bringe Priserne saavel i Handelen som paa Restauranterne op til en saadan Højde, at det kun bliver de *meget* velhavende, der kan tillade sig at drikke Vin, hvorimod det brede Lag, af hvilket mange kan siges at nyde Vin ligefrem som Medicin, bliver ganske udelukket fra at kunne erhverve sig dette Styrkemiddel paa Grund af den kolossale Pris, der nødvendigvis vil fremkomme ved Paalæg af en saa uhyre Skat, en Skat saa stor, som ikke er set i noget andet Land. — Det maa derfor fremhæves meget stærkt, at medens det for Spirituosas Vedkommende kan formodes, at den for denne paaregnede Skat paa Grund af de foreliggende Forhold kan komme ind, tror man paa Forhaand at kunne sige, at dette ikke vil blive Tilfældet for Vinens Vedkommende; thi medens de forskellige Sorter Spirituosa udskænkes i ganske smaa Glas, hvorved Skatten ikke føles saa haardt, nydes Vinen saa godt som altid i større Portioner, og medens f. Eks. en Flaske Cognac kan trækkes op og henstaa i Hjemmet, saa længe det skal være, uden at tabe sig, maa en Flaske Rødvin altid drikkes med det samme, da den ellers fordærves. Skatten paa Vinen vil derfor upaatvivlelig virke afskrækkende.

Til Eksempel kan anføres, at en Flaske Champagne, som nu koster 9 Kr. en detail, vil faa en Skat paa 9 Kr., altsaa vil Prisen antagelig blive 9 Kr. plus 9 Kr. plus Avance 2 Kr. = 20 Kr., en Pris, som i Sandhed er svimlende. Den billigste Pris for en nogenlunde god Portvin vil rimeligvis blive 5 Kr., saa det er ganske klart, at ihvorvel der findes enkelte Velhavere, for hvem disse Priser ingen Rolle spiller, saa maa det store Publikum fremtidig afholde sig fra at købe Vin, og Salget vil svinde ind til et rent Minimum.

Den danske Vinhandlerstand forstaar meget vel, at Statskassen har Brug for Penge, men naar det paa Forhaand med stor Sikkerhed kan siges, at en Skat paa en Vare vil forhindre Salget af Varen, saa mister Skatten sin Berettigelse og bliver kun til Skade saavel for Staten som for de handlende, og Lovgivningsmagten bør ikke lægge saadanne Hindringer i Vejen for Skatteyderen, at han bliver ganske ude af Stand til at klare sig. Dette vil imidlertid blive Tilfældet med de foreslaaede 100 pCt. paa Detailprisen, idet man bestemt kan hævde, at en Skat paa Vin af denne Størrelse — naar Hensyn tages til Vinenes Alkoholindhold — vil være ensbetydende med, at der